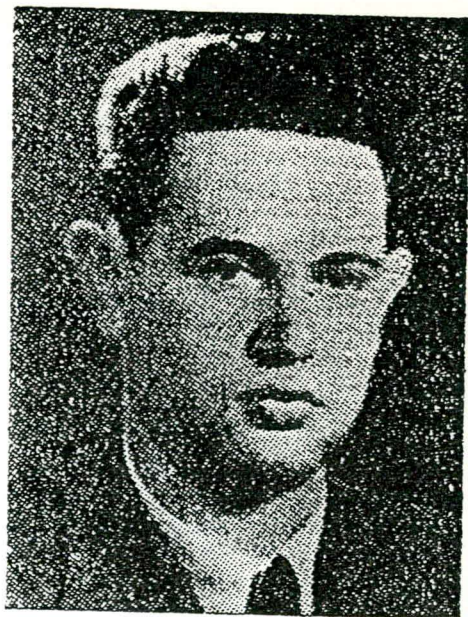

רוזנבלום ישראל-יצחק

בן אברהם-דוד ואסתר. נולד ב-25.12.1919 בזיגן שבגרמניה, שמה היגרו הוריו באותה שנה מפולין. בבית-הספר היה התלמיד היהודי היחיד והטוב שבתלמידים. הגן על כבוד היהדות מפני המורים, ובן 12 נזף במורה על הרצאתו האנטישמית ששמע, בגלל איחור, מאחורי הדלת. המורה השיב לו על כך בסטירה ובגירוש מהכיתה, אך לאחר קובלנתו בפני המנהל הוכרח המורה לבקש סליחתו בפומבי.

הצטרף לתנועת "הבונים", עבר הכשרה ב"עליית-הנוער", עלה ב-1935 והמשיך את הכשרתו בבן-שמן, בגבעת-השלושה ובאילת-השחר. ב-1938 התגייס לנוטרות, כדי לחסוך כסף להעלאת הוריו, אך אלה לא הספיקו לבוא בגלל מלחמת-העולם שפרצה בינתיים. בנוטרות הצטרף ל"הגנה" והשתתף בפלוגות וינגייט ובהקמת מצודות אוסישקין. בימי היותו מפקד הנוטרים בביתניה התכונן בינתיים לבחינת-בגרות אנגלית בלימוד על-ידי מכתבים. בינואר 1943 התגייס לצבא הבריטי ושירת ביחידת משרטטי מפות של המהנדסים המלכותיים במצרים, בצרה, בגדד וטהרן ושם עבר את בחינות-הבגרות. אחרי שחרורו עבד חדשים אחדים בבנין כדי לחסוך כסף ללימודיו ובנובמבר 1946 נכנס לאוניברסיטה ללימוד מדעי-הטבע וקיבל סטיפנדיה לסמסטר הראשון. לביסוס פרנסתו מצא עבודה כמדריך בבית-הספר לחרשים-אילמים. שם נתחבב על ההנהלה, המורים והילדים, והדריכם בעבודות-גינה. מהתחלת מלחמת-השחרור נשאר עמם כמעט בקביעות ונסך בהם הרגשת בטחון בשעות סכנה.

גויס חלקית וחילק לילותיו לשמירה וימיו לעבודה עם הילדים ובהשתדלות ההנהלה שוחרר. כשהחמיר המצב בעיר התגייס לשירות מלא והשתתף בקרבות ההגנה והכיבושים בירושלים. לאחרונה היה מהאחראים להגנת העמדה בנוטרדם. בשעת החלפתו לצאת לשעות נופש החלה ההפגזה על הבנין ונשאר בתפקיד בראש 5 חבריו. אותם שלח לחדרים פנימיים והוא נשאר בתצפית בעמדה קדמית ושם נפגע ברסיס פגז ונפל אור ליום 23.5.1948. היה קבור בשייך-באדר א'. ב-10.9.1950 הועבר להר-הרצל בירושלים.